

Z gospodarskega stališča

Kongres se zaveda, da je treba kmalu spraviti kapital v industrijo. Kakor hitro se bo zrušila Nemčija, bo kongres že zadel z akcijo, da se znižajo davki, najsi tudi vojna z Japonsko še ne bo končana. Prvi davki, ki bodo znižani, bodo industriji in malemu businessu. Dohodninski davki bodo pa počakali, dokler ne bo tudi vojna z Japonsko končana.

Surplus vojnega materiala ne bo začela vlada prodajati, dokler ne bo videti konec vojne v Evropi. Armada in mornarica, ki imata največ tega blaga, ga bosta držali, dokler ne bo izid vojne zasiguran.

Izdelovanje umetnega kavčuka je tako napredovalo, da če ne bo take katastrofe, se bo lahko z njim zadovoljilo vsem potrebam. Če za težka vojaška kolesa je treba primešati nekaj drevesnega kavčuka. Vendar, najsi so izdelki še tako fini, se ne morejo primerjati z onimi iz drevesnega kavčuka. Najboljši umetni kavčuk se izrablja v enem letu ali dveh.

Urad za kontrolo cen si ubija glavo, kakšno ceno bi postavil za vojno blago, ki je bilo vzeto iz prodajalca tekom vojne, kot letele, pralniki, likalniki in podobno. Te robe je dovolj v zalozni in na trg bo prišla, ko bodo varne pripravljene začetni izdelki nove. In vprašanje je, kakšno ceno bodo postavili za to blago, predno bo novo pripravljeno za trg.

Nekateri zagovarjajo idejo, da bi bili priporočljivi majhni dohodki, da se ne razvije inflacija, ki smo jo dozdaj še precej uspešno držali v šahu. Drugi pa pravi, da bodo industrialci takoj zahtevali velike dobičke, sicer bodo prisiljeni zniževati mezdo delavcem in odsvoliti delavce, kar bi bilo pa še slabše.

Premogarji v okrajih mehke premoga so pripravili deset tisoč tona premoga za poštne potrebe. Na 4. julija ne bodo delali, na 1. do 10. julija bodo dobili za delo svojo redno plačo in \$50 po tisti. Temu bodo sledili tudi najbrže premogarji v okrajih trdega premoga, ker deželni pomanjkanje premoga pripravi zimo.

Newyorška avtobusna družba preizkuša zdaj nov potniški avtobus, ki je dolg 41 čevljev in ki ima prostora za 54 oseb. Sedanje avtobuse ne dovoljujejo daljših avtobusov kot 33 čevljev, kjer lahko sedijo 44 oseb. Če bodo smeli večji avtobusi po vojni na cesti, je še vprašanje.

Urad za vojno produkcijo bo dovolil izdelovati najprej tiste stvari, ki so najbolj potrebne, potem one, ki niso tako potrebne za vsakdanje življenje in potem šele one, katerih zaloga je še od pred vojne dobo. Torej tovarne ne bodo imele izdelovati predmetov, katerih jih bodo same hotele, ker bo pred vojno produkcijo, še predno kontrolo nad materialom. Najprej bodo smele ali morale izdelovati električne ledenice, šivalne stroje, vacuum čistilce, električne peči in lasne zaponke, katerih predmetov zdaj najbolj primanjkuje.

RUSI SO ZAVZELI MESTO VITEBSK, KJER ZDAJ POBIJAJO NACIJE

Ruske čete se zdaj vale proti litvinski meji, kjer že slišijo grmenje ruskih topov. V Vitebsku so Rusi zajeli pet nemških divizij, katere zdaj uničujejo.

Moskva, 26. junija. — Ruske čete so nocoj z vso silo naskočile Vitebsk, zadnjo nemško važno trdnjavo v Beli Rusiji in ga zavzele. Nekatere ruske kolone se zdaj vale proti litvinski meji po koridoru, ki so ga Rusi napravili v nemško linijo med rekama Dvino in zgornjim Dnjeprom. Tako je poročal danes maršal Stalin v svojem dnevnem povelju.

Zavzetje Vitebska je prva večja zmaga za Ruse v tej poletni ofenzivi. Mesto leži 70 milj vzhodno od stare poljske meje.

Kanonada ruskih topov se sliši 70 milj daleč in sega že do litvinske meje, kamor je zdaj cilj Rusov. Rusi so strahovito mesarili pet nemških divizij, ki so branile Vitebsk. Stalin je ukazal izstreliti salvo 20 streliv iz 224 topov v praznino te zmage.

Nemški radio je včeraj z alarmom poročal, da imajo

Rusi eno armado pri Vitebsku, dve na Finskem, najmanj štiri pa stoje pripravljene za ofenzivo na južnem Poljskem in v Romuniji. Te čakajo zdaj povelje za izpad v smeri proti Berlinu istočasno, ko bodo zavzeli cilj Rusov. Rusi so strahovito mesarili pet nemških divizij, ki so branile Vitebsk.

Stalin je ukazal izstreliti salvo 20 streliv iz 224 topov v praznino te zmage.

Nemški radio je včeraj z alarmom poročal, da imajo

Naši fantje — vojaki

V SLUŽBI

ZA SVOBODO IN DOMOVINO

T/Sgt. Anton C. Skufca, sin Mr. in Mrs. Anton Skufca iz 18713 Kildeer Ave., ki je bil sporočan med pogrešanima, je zdaj naznanjen med mrtvimi po vojnem oddelku. Umrl je za ranami, ki jih je dobil 19. maja v bombniku nad Avstrijo. Bil je radijski operator in topničar v zračni trdnjavi. Ta polet je bil njegov 19. Čez morje je bil poslan lanskega decembra. Gradiral je iz Collinwood višje šole in je bil potem zaposlen pri Ajax Mfg. Co. Naše sožalje težko prizadetim staršem.

John Travnik iz 1232 E. 173. St. je dobil od vojnega oddelka obvestilo, da je padel njegov sin Pvt. Albert v nemško ujetništvo 19. februarja v Italiji. Star je 22 let in je stopil v armado oktobra 1941, čez morje je bil pa od poletja 1942. V armadi služita dva njegova brata in sicer je Sgt. Anthony na Novi Gvineji, Pfc. Frederick služi pa pri zdravniškem oddelku v Jackson, Miss.

Tam s pacifičnih otokov nam piše Sgt. Joe Kodrich, ki naroča pozdrave vsem sorodnikom, prijateljem in znancem. Joe piše, da so kraji zelo lepi, da so pa naši fantje vsi enakih misli, da tiste "prekrasne" kraje prav razda prepuščajo še naprej v bivanje domačinom. Piše tudi, da redno prejema Ameriško Domovino, katero zdaj pošiljamo na njegov novi naslov.

Za 12 dni je dospel na dopust Stanley Mezie, sin Mrs. Frances Kodrich iz 6522 Schaefer Ave. Njegov vojaški naslov je: Pvt. Stan Mezie, 35534766 Hq. Btry 217 F. A. Bn, APO 44, Camp Phillips, Kansas.

Martin J. Stefanic, Gunner's Mate 2/C, sin Mrs. Jennie Stefanic iz 18615 Chapman Ave. je prišel domov na dopust za 21 dni in to prvič po treh letih in pol. Nahajal se je ves čas

na Pacifiku. Njegov brat Rudolf bo pa prišel na dopust za 10 dni na 1. julija. Prijatelji ju lahko obiščejo na gornjem naslovu.

Kratke vojne in druge vesti

LONDON — Nemška časnikarska agencija je včeraj poročala, da se je sinoči sestal k tajnemu zasedanju finski parlament.

WASHINGTON — Mornariški oddelek poroča, da je bil v maju potopljen po sovražni akciji v Sredozemskem morju spremeljevalec rušilcev, Fechteler. Izgube na mostvu niso poročane. Normalno ima taka ladja do 150 mož posadke.

PEARL HARBOR — Ameriške čete so že dosegle Garapan, glavno mesto na otoku Saipan, ki je del Marianskega otočja. Od 10. junija, kar so pričeli tukaj Amerikanci z ofenzivo, so uničili Japoncem že 756 letal.

LONDON — Radio iz Alžira je včeraj poročal, da je Hitler poveril feldmaršalu Goeringu nalogo, da zgradi notranjo obrambno linijo za Berlin. Goering je baje že prišel v Berlin, da bo začel z deli za zadnji obrambni zid proti zaveznikom.

NEW YORK — Berlinski radio je poročal, da so uvedle nemške oblasti v Copenhagen, glavnem mestu Danske, policijsko uro od 8 zvečer do 5 jutraj. Ta čas ne sme biti na mestnih ulicah absolutno nobenega prometa.

RIM — Ameriški avijatičarji so odpeljali iz Italije 12,650 ranjenih vojakov med 26. majem in 22. junijem.

ALASKA — Na otoku Chuginadak, kjer je ameriška garnizija, že od 10. junija bluje ognjenik Cleveland. Ognjenik je metal prvi dan iz sebe skale, velike kot kak avto, poročajo vojaki. Ameriška garnizija je zapustila otok.

RIM — Feldmaršal Jan Kristian Smuts, predsednik Unije Južne Afrike, se nahaja v Italiji, kjer pregleduje razne sektorje fronte.

LONDON — Maršal Stalin je včeraj sprejel v avdijenci Eric Johnstona, predsednika Ameriške trgovske zbornice. Navoč je bil tudi komisar za zunanje zadeve, Molotov.

NEW YORK — Mesto New York je kupilo iz svoje blagajne za \$50,000,000 vojniških bonдов za 5. vojno posojilo. Mesto ima do zdaj \$210,000,000 v vojniških bondivih.

Guverner Dewey bo nominiran pri prvem glasovanju

Chicago. — Vsa znamenja kažejo, da bo republikanska narodna konvencija nominirala guvernerja Deweya za predsedniškega kandidata pri prvem glasovanju v sredo. Do zdaj ima Dewey že zasiguranih 562 glasov, zagotovljenih pa nadaljnjih 159 glasov, torej mnogo več kot jih potrebuje za nominacijo.

Ohijska delegacija še vedno trdi, da bo stala pri guvernerju Brickerju in bo njegovo ime predložila zbornici. Vendar se bodo morda v zadnjem trenutku še premislili, ko bodo videli, da je ves boj za Brickerja brez upa zmage. Morda bo nominacija Deweya soglasna brez opozicije.

Kar je zdaj glavno vprašanje konvencije, je platforma glede inozemske politike. Izgotovljena je že, toda v javnost je še niso dali.

Nocoj bodo govorile na radiu 3 odlične ženske

Nocoj ob šestih boste slišali na Columbia radijskem sistemu tri odlične ženske govoriti v prilog petega vojnega posojila. Govorile bodo: Mrs. Franklin D. Roosevelt, Mrs. Winston Churchill in Mrs. Henry Morgenthau Jr.

Danes bo vroče!

Vremenski urad nam z veseljem naznanja, da se bomo danes gredli. Topolmer bo zlezel na 92 stopinj, kar bo za dve več kot včeraj. O kakšni mokroti ni nobenega znaka, če nimamo v mislih gostilen.

CHERBOURG PADEL

Kralj Peter in Šubašič sta obiskala italijansko fronto te dni

Washington. — Jugoslovanski premier dr. Ivan Šubašič se je v Italiji pridružil kralju Petru, kakor je naznanjal britski radio in kot daje v javnost ameriški vojni urad za informacije.

Posvetovala sta se, kot trdijo poročila, z zavezniki poveljniki glede položaja v Jugoslaviji ter nato pregledovala italijansko fronto kot gosta generala Alexandra, ki poveljuje zavezniki bojni sili v Italiji.

Pavelić je odpisal nove delavce v Nemčijo

Washington. — Zagrebški list "Hrvatski narod" poroča z dnem 3. junija, da je hrvaška vlada odposlala v Nemčijo na prisilno delo že tretjo skupino delavcev. To pot so jih nabrali v Bosanski Gradski, Okučanu, Priedoru, Bihaču in Bosanski Krupi. Zbrali so jih vse v Banja Luki in od tam odpeljali v Nemčijo pod nadzorstvom nekega Mato Mandića.

Casopis tudi dostavlja, da se bo te skupini pridružil še več drugih delavcev iz drugih krajev Hrvaške.

Portugalska je ustavila izvoz važne rude

Lizbona. — Portugalska vlada je z uradno naredbo ustavila vsak izvoz rude wolfram, katere je potrebna za ojačenje jekla. Večino te rude je dozdaj dobivala Nemčija.

Vse žide, ki pribeže v Romunijo, usmrtijo

Washington. — Romunski pravosodni minister je izdal ukaz, da se mora takoj usmrtiti vse žide, ki bi pribežali nepostavnim potom v Romunijo iz Poljske ali Madžarske. Ravno tako zapadejo tudi smrtni kazni vsi, ki bi pomagali židom priti čez mejo. Vest je prinesel časopis Ostexpress, ki izhaja v Berlinu.

MARINI SO IZNAŠLI NOV PRALNIK

Ameriški marini na Maršalskem otočju so iznašli nove vrste pralni stroj. Ker pravih perilnikov ni, navežejo umazano perilo na debel kamen v morju pri obrežju. Valovi, ki neprestan pljuskajo ob obrežje, opravijo za marine vso žehto.

STRELA JE UDARILA NA ISTI KRAJ

Ligonier, Pa. — Farmer Clark ne verjame reku, da strela nikdar ne udari dvakrat na isto mesto. Strela je namreč udarila v njegov hlev in sicer prav tam, kjer je udarila pred 13 leti, kjer je tudi takrat stal hlev.

K molitvi

Članstvo društev Sv. Imena sv. Lovrenca in sv. Alojzija naj pride nocoj ob sedmih k molitvi v cerkev sv. Lovrenca za pokojnega Antona Gliha. Jutri ob desetih naj se pa udeleži pogrebne maše vsak, kdor le more.

Na počitnice je prišla

Miss Mary Sterle, hčerka Mr. in Mrs. Sterle iz 1323 Russell Rd. je prišla iz Chicage domov na počitnice za 14 dni.

Ameriški vojaki so z bajoneti in ročnimi granatami počistili zadnje ostanke Nemcev po prisilnišču.

ANGLEŽI SO PRICELI Z OFENZIVO NA LEVEM KRILU FRONTE

Zavezniki gl. stan, 27. junija. — Cherbourg je padel! Tako naznanja zavezniki glavni stan danes jutraj. Mesto so ameriške čete končno počistile nacijs, ki so se do zadnjega upirali od hiše do hiše, od ulice do ulice.

Vest o zavzetju Cherbourga je bila oddana ob 7:16 danes jutraj, kar je 1:16 jutraj clevelandski čas.

Ameriška pehota je morala z ročnimi granatami in bajoneti jemati skoro vsako hišo posebej, kjer so bili zabarikadirani Nemci. V zadnjem trenutku so padali v mesto topovski izstrelki tudi od nemških baterij, ki so se bile vgnezdile na višinah, zapadno od pristanišča.

Z nekaj višin zapadno od mesta bo treba še pregnati nacijs, ki se tam trdovratno drže. Toda pristanišče samo z vsemi pomoli in napravami je pa že v rokah ameriških čet.

Tako imajo zdaj zavezniški po 21 dneh boja v rokah največji plen, za katerega jim je šlo v prvi vrsti. Teh 21 dni ofenzive je stalo Nemce do 100,000 mož, ubitih, ranjenih in zajetih.

Okupacija pristanišča Cherbourga je sila važna, ker bodo zavezniki ladje tukaj lahko vozile potrebščine in od pristanišča v notranjost po železnicah. Ameriške ladje bodo zdaj lahko direktno vozile potrebščine in vojaštvo v Cherbourg, dočim so morale dozdaj voziti najprej do Anglije in od tam do francoskega obrežja, kjer je bilo treba vsak predmet preložiti na male ladje in na teh peljati bližje obrežja.

Istočasno je pa ukazal general Montgomery na levem krilu normandijske fronte odpreti na sovražno linijo vse topovske baterije. Montgomery je postavil po en top na vsake osem jardov in vsi ti so odprli danes ogenj ter metali krogle na sovražne postojanke neprestan dve uri in pol. Preko teh baterij so pa žvižgale težke krogle iz zaveznikiških bojnih ladij ob obrežju.

Angleži imajo še eno miljo do glavne ceste preko Normandie, ki vodi južnozapadno iz mesta Caen.

Zavezniški so dobili dozdaj v roke nad 20,000 nemških vojakov.

Za pomoč domovini

Za župnijsko pomožno akcijo so prispevali sledeči: Frank Jamnik iz 793 E. 154. St. je daroval \$5; po \$1 sta darovala: John Smercek iz Willard, Wis. in neimenovana iz Newburgha. Najlepša hvala vsem skupaj v imenu sirotne domovine.

Prva obletnica

V sredo ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Frank Suhadolnika Sr. v spomin prve obletnice njegove smrti.

Sedmina

V sredo ob sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Joe Richard Dularja Jr.

Amerikanci so včeraj napadli Dunaj in pa Budimpešto

London, 26. jun. — Ameriška zračna armada se je dvignila z italijanskih baz in napadla šest oljnih rafinerij ter eno tvornico letal pri Dunaju. Druge formacije so pa napadle razne tarče pri Budimpešti.

Berlinski radio je poročal, da je napadlo ameriške zračne škadrone mnogo nemških bojnih letal in da so bili veliki zračni boji nad Dunajem in vzhodno od Dunaja.

Nad zapadno Evropo je bilo pa slabo vreme in zaveznika zračna armada je ostala na tleh.

Iz raznih naselbin

Struthers, O. — V sanatoriju Kenfil je po desetmesečni bolezni umrl Louis Pogačnik, star 19 let. Zapušča starše, štiri brate (tri pri vojaki) in dve sestri. — V mestni bolnišnici se zdravita Joseph Carr in Frances Kotleša. Slednja je dobro prestala operacijo na žolčnih kamnih.

Red Lodge, Mont. — Dne 31. maja se je smrtno ponesrečil pri delu v premogovniku Roman Iskra, star 56 let, doma iz Mrkopolja na Hrvaškem. Zapušča ženo, štiri sinove in šest hčera. Dva sinova in ena hči, ki služijo v armadi, so se udeležili pogreba svojega četa. — Po dolgi bolezni je umrl Frank Henigman, star 74 let in doma iz Koritnice pri Ribnici. Bival je v Beaver creeku. Zapušča ženo in tri sinove. Dva sta pri vojaki in eden se nahaja nekje v Angliji.

Pozdravi iz Colorado

Lovrence Bandi pošilja prijateljem in znancem pozdrave iz gorate Colorade, kjer se je povzpeli tudi na visoki Pikes Peak, odkoder je krasen razgled na stotine milj naokrog.

Poslajte vojakom lepe slovenske razglednice za spomin

Dobite jih v našem uradu in sicer 30 pisem s kuvertami in 12 razglednic, vse za samo \$1.00. Fantje bodo gotovo veseli, če jim boste voščili praznike v pismu ali na razglednici, na katerih je naslikana slovenska narodna noša in lepe cvetke.

Pisma in razglednice je založila Slovenska ženska zveza.

V sredo večer na predstavo v SND!

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti četrt leta \$2.25.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cent

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 150 Tue., June 27, 1944

Kaj mislijo Primorci

"Bazovica" poroča z dnem 12. februarja 1944:

Slovenec iz Italije nam piše: "Usoda Slovencev je v mnogem v rokah nas samih. Z našim obnašanjem jim lahko odpremo vrata v svobodo ali pa tudi ta vrata za njimi zaloputemo. Nekaj fantov nas je v zadnjem času zapustilo. Pred odhodom so nas ocenili s cenjenimi priimki. Bodočnost bo pa gotovo pokazala, kdo je bil koristen in kdo škodljiv. Popolnoma se strinjamo s pisanjem BAZOVICE, da je prva naloga Primorcev — slova. Če bi mi vsi bili edini in uvrščeni kot primorska vojska v eno izmed zavezniških armad, bi nas bilo veliko število in bi na mirovni konferenci lahko marsikaj povedali in zahtevali. Žal, da naši ljudje svojih lastnih ljudi ne poslušajo tako, kakor bi bilo potrebno. Kljub temu pa nas je skupaj še vedno zelo dosti in komaj čakamo, da pride nekdo po nas in napravi tako, kakor smo zgorej povedali. Za svobodo in proti nasilju smo se borili 20 let, če pa smo borci za resnično svobodo, mora izginiti med nami vsako nasilje. Fašistovska načela: 'Kdor ni z nami, je proti nam', prepustimo samim fašistom. Sedaj uvidevajo, kam so jih taka načela prignala.

Vendar malo upanja. — Po zadnjih vesteh izgleda, da bo nekaj naših prostovoljcev iz Alžira vendarle prišlo med nas. Od merodajnih strani smo dobili rahlo upanje, da bo celotno vprašanje mogoče le končno rešiti. Zelo je verjetno, da bi pri vseh teh napori imeli več uspeha, če...
(Stavek je v "Bazovici" takole pretrgan. Iz egiptovskega pisma, ki nam je razmere pojasnilo, si lahko misel dopolnimo. Bazovica hoče reči: "...če bi Živkovič v sporazumu z Angliji in na zahtevo Tita — ne bil ustavil nabiranja primorskih prostovoljcev.")

Listnica uredništva. — Ponovno prosimo naše sotrudnike, ki nas v zadnjem času zopet zalagajo s polemično-političnimi članki, naj upoštevajo, da je "Bazovica" zgolj informativni bilten. Nova demokracija pa je še tako nežna, da kritike še ne prenaša brez težkih bolečin.

Dne 27. februarja 1944:
"Kolikokrat so se trudili nekateri, da bi v "Bazovici" prešli in pridno registrirali, kolikokrat smo zapisali besedo 'Slovenec' in 'slovenski', da bi nas s čim temeljitejšimi dokazi odrinili v skrajne separatiste. To so ostanki tiste politike, ki je rodila toliko gorja in ki si je utvarjala, da bi mogli biti Slovenci mnogo boljši Jugoslovani, da bi opustili svoje 'slovensko narečje' in se jezikovno pojugaloslovani. Ali so se Slovenci spomnili šele takrat, ko bi se jih lahko poslužili kot vaba na trnku za lastne osebne koristi? Tisti maloštevilni, zato pa jako vneti agitatorji, so se vrinili med nas šele ob konjunkturi, pred tem o Slovincih niti slišati niso hoteli. Nekateri izkoreninjeni Slovenci pa so se šele v januarju pričeli zopet učiti slovenščine, da bi se s špekulacijo materinega jezika približali pošteni in lahkoverni slovenski duši. Še pred šestimi meseci so bili ti naši fantje samo navadni 'laški ujetniki' in s silo so se otepali, da bi šli med nje, češ, da ne poznajo jezika in da se to itak ne izplača. Za vse te trditve imamo dokaze."
(Gornje leti na nekatero Srbe, ki so agitirali med slovenskimi prostovoljci za vstop v Titovo vojsko).

"BAZOVICA" je neodvisen slovenski tednik. Služi samo skupni naši stvari. V politični gneči, ki na žalost vznemirja tudi naše vrste, ostaja BAZOVICA nepristransko in kolikor mogoče pravično glasilo našega naroda, ki je še zmerom pod prusjaškim skornjem. Naša zastava je zaenkrat samo ena, to je zastava svobode in zedinjenja z ostalimi našimi brati. Gesla primorskih Slovencev so se porodila takrat, ko je bil rojen fašizem in ko so našemu narodu po krivici z verigami zvezali roke. Do danes imajo ta gesla še polno veljavo. Podpirajte edini svobodni slovenski list v bližini zasužnjene domovine!"

"Mi ne gledamo ni na Mihajloviča ni na Tita kao ličnosti, nego kao predstavnike jugoslovanskega naroda u raznim periodama. Sve što su oni i njihovi drugovi uradili i rade dobrega, to se ima upisati v korist našeg naroda i Jugoslavije. Kako če pak nova i slobodna Jugoslavija biti sutra uređjena, to će odlučiti slobodna volja slobodnog jugoslovanskog naroda..."
(Konec prihodnjic.)

TO IN ONO

Kakor omenja "Bazovica" v gornjih besedah iz svojih izkušenj o nekaterih, ki niso dozdej poznali Slovencev in so se jim začeli približevati šele zdaj, ko bi jim bilo to v njih lastno osebno korist, takih izkušenj imamo tudi med nami ameriškimi Slovenci. Kdo se zdaj največ žene za "odrešnje" Slovencev? Tisti, ki so se nahajali v Ameriki po 30 in več let, pa niso v vsem tem času mignili niti s prstom za naša društva in jednote, niti za narodne domove, niti za naše kulturne ustanove in ki so v teh letih celo pozabili svoj materin jezik. Vsi jih poznate!

Gospodarska moč Slovenije do leta 1940

Naslednji gospodarski članek smo ponatisnili iz "Bazovice" št. 104, z dnem 26. marca 1944, ki je edino glasilo primorskih Slovencev, katero izhaja v Kairu in je to edini njih neposredni stik s zavezniško javnostjo in Slovenci v emigraciji. Članek je preveden tudi v angleščino in poslan merodajnim zavezniškim oblastem v študij in oceno, kar je vse pohvale vredno. Članek je zelo zanimiv, zato ga ponatisnemo, ker je morda še marsikateri naš rojak, ki mu doslej še ni bila poznana gospodarska moč Slovenije.

(Nadaljevanje)

ZIVILSKA INDUSTRIJA

Slovenska živilska industrija je zelo dobro razvita. Razpolaga z 10 do 15 parnih in nekaj tisoč vodnih mlinov. Precej je tvornic za čajno pecivo, za konzerve, kavne primise, čokolado, sadne sokove, slaščice, likerje, kvas, mineralne vode, pivovarne (letna zmogljivost približno 225,000 hl).

OBLAČILNA INDUSTRIJA

V oblačilni industriji se je po vojni Slovenija mogočno povzpela na zavidno višino. Tu so zlasti velike tkalnice in predilnice v Trzinu, Kranju, Škofji Loki, Ljubljani, Ljubljani, v Podgori pri Gorici, v Šent Pavlu in v Mariboru. Velike so tudi tvornice za predelavanje lanu, konoplje, volne in svile, tvornice trikotaže, kravati, perila, pletenin in konfekcijske tvornice. Tovarne slaničnikov v Mengšu in Domžalah imajo primeren sloves.

GRADBENA IN KERAMIČNA INDUSTRIJA

Večjih gradbenih in keramičnih industrijskih podjetij cenimo na slovenskem ozemlju na okrog 160. Med temi je okrog 80 opekarn, cela vrsta apnenic, 8 cementarn s kapaciteto okrog 15,000 vagonov letno. Več tvornic in podjetij je tudi za razne keramične potrebščine. Med njimi so 4 steklarne.

V Sloveniji je velika tobačna tovarna, ki podela letno 30 do 50 tisoč kvintalov tobaka. V njej je zaposlenih 1500 do 2500 delavcev. Nekaj tvornic za kredo, bruse in mlinске kamne, za dežnike, glavnike, igračke, harmonike, športno orodje itd. deluje križem vse Slovenije.

Zaradi boljšega pregleda in vključitve vseh slovenskih dežel v eno samo gospodarsko in politično skupnost je zanimivo ugotoviti, da je leta 1912. obratovalo na vsem slovenskem ozemlju skupno 165 industrijskih podjetij z delniškim kapitalom 190,060,000 zlatih kron.

SLOVENSKO ZADRUŽNISTVO

Odlična organizacija, zlasti visoko razvito združništvo sta najjasnejša zunanja znaka visoke kulturne in gospodarske stopnje ter zrelosti slovenskega naroda.

Slovensko združništvo ni staro, ustvarjeno je bilo takorekoč v enem samem pokolenju. Kljub temu ne nadkrijuje le združništva vsakega drugega jugoslovanskega naroda, temveč se lahko uspešno kosa tudi z združništvom mnogih drugih večjih narodov. Z združništvom se je slovenski narod gospodarsko osamosvojil, posebno pa solvenski kmet, ki je bil do konca preteklega stoletja še popolnoma odvisen od milosti izkoriščevalcev in tujece. Brez pretiravanja lahko rečemo, da je združništvo danes najsilnejši stebel sovnetstva.

Glavna dva sistema združništva sta razširjena po slovenski zemlji Schulze-Dehtschev sistem in Reiffeisenov. Mnoge druge pa so tudi kombinacija obeh sistemov. Od zadnjih let preteklega stoletja dalje je zavzela združna ideja pri Slovincih silen razmah, tako so imeli že l. 1912 skupno 952 slovenskih

zadrug: na Kranjskem 424, Štajerskem 254, Koroškem 35, v Trstu in okolici 47, na Goriškem 135 in v Istri 56. To pomeni, da je že tedaj prišla ena zadruga na 1,400 Slovencev (v Nemčiji na 2,650 Nemcev). L. 1910. sta imela oba sistema 651 hranilnic in posojilnic s 165,000 člani, 56 konzumnih društev s 7,000 člani, 274 kmetijskih zadrug s 25,000 člani, 29 obrtnih zadrug s 3,000 članov in več produktivnih zadrug najrazličnejših panog.

ELEKTRIČNA INDUSTRIJA

Tudi ta industrija je v Sloveniji zelo pomembna, saj je slovensko ozemlje zelo bogato vodnih sil. Vse vodne sile na slovenskem ozemlju znašajo okrog 800 tisoč konjskih sil in so raztresene prav po vseh slovenskih rekah in potokih. Do sedaj je mogoče izrabljenih komaj 200 tisoč konjskih sil. Za popolno industrializacijo slovenskega ozemlja bi bilo treba okrog 500 tisoč konjskih sil. Že danes je okrog 50 večjih javnih, zasebnih in združniških elektrarn. Največja in najmodernejša je elektrarna na Fali pri Mariboru, ki izkorišča okrog 50 tisoč konjskih sil in preskrbuje z razsvetljavo in pogonom vse ozemlje na Štajerskem. Vodne centrale na Gorenjskem (Završnica pri Bledu) so povezane z veliko kalorično centralo v Velenju. Julijska Krajina je dobro preskrbljena z električnim tokom iz hidrocentral na Soči (Podgora in Sv. Lucija). Vzporedno z električnimi centralami je v lepem razvoju tudi industrija za električne stroje in razne elektrotehnične potrebščine.

ZADRUŽNISTVO NA SLOVENSKEM

	Slovenija	Jul. Kr.
Kred. zadruge	435	156
Nabav. prod. konz.	111	54
Mlekarske	38	45
Zivin. in pašniške	51	—
Kmet. strojne	27	—
Zadr. električne	5	9
Vinarke	5	—
Stavbne	29	12
Obrtne	59	6
Razne	34	15
Osebnostne	4	2
Skupaj	829	299

BANKARSTVO

Moderno gospodarsko življenje je rodilo tudi celo vrsto bank. Skupno je 11 slovenskih bančnih zavodov. Zanimivo je, da je obstajala na slovenskem ozemlju ena sama slovenska zavarovalnica. Slovensko bankarstvo je pokazalo od svojega razvoja dalje veliko solidnost in preprečilo v mnogih obdobjih gospodarske pretrese, ki se niso izognile slovenskega ozemlja.

PROMETNO OMREŽJE

Prometno omrežje je v Sloveniji še dokaj dobro razvito. Sosednini deželami veže slovensko ozemlje skupno 13 prog (če izvajamo Prekmurje in Beneško Slovenijo), in sicer z italijanskimi 3, z nemškimi 4 in z madžarskimi in hrvaškimi 6. Skupna dolžina vseh prog na slovenskem ozemlju znaša približno 1,850 kilometrov. Od teh je 328 kilometrov dvotirnih in 87 kilometrov ozkotirnih. Poleg tega ima slovensko ozemlje kakih 550 kilometrov cest za avtomobilsko uporabo. Ceste so bile na slovenskem ozemlju že od nekdaj v dobrem stanju. Slovenija jih ima okroglo 4,000. Rečna plovba prihaja v poštev le za transport lesa po nekaterih delih Save, Drave, Mure in Savine.

Življenjske važnosti za Slovenijo je izhod na morje. Do leta 1918. je imela Trst, gospodarsko žarišče vsega slovenskega naroda, saj so mu dajali samo Slovenci nad 1 milijon ton letnega prometa, a tudi ves ostali njegov promet 2,300,000 ton je odhajal preko slovenskega ozemlja. Ko sta potem famozni londonski pakt in pa nesrečna rapalska pogodba oropala Slovence tega naravnega izhoda na morje in ga odrezala od živega slovenskega telesa, je začela vse slovensko gospodarsko življenje nenadoma

mestna izguba, kajti Reka, tudi če bi bila jugoslovanska, bi Slovincem ne mogla nikdar nadomestiti Trsta. Reška luka je nezadostno izdelana in njena lega izpostavljena vetrovom. Borba vsega slovenskega naroda v tej vojni ima pred očmi vrnitev Trsta Slovincem in vsemu ostalemu severnemu in zahodnemu zaledju. Samo temu zaledju služi tržaška luka.

Velikodušen dar

Kakor vsak petek, tako sem se tudi zadnji petek podal v urad Lokalnega odbora št. 2 JPO-SS v SND, kjer po navadi čakam, da kateri izmed naših rojakov pride in odpre svoje čuteče srce ter podari par dolarjev ali več za naše trpinne v stari domovini. Vsak penny je dobrodošel in v veseljem sprejet, prav tako tudi dobra priporočila in nasveti, kako naj bi se delovalo za doseg čim večjega uspeha.

Če pa me ne pride pogledat noben izmed naših rojakov, sem pa bolj žalosten, toda veselja do dela mi to vse eno še ne uzame. Tako je bilo tudi zadnji petek, sam... pa ne za dolgo, kmalu se oglasi kot po navadi naš splošno znani Janko N. Rogelj, ki je že velikodušno doprinesel v ta namen in njemu gre veliko zaslug, da smo zadnjih par let zabeležili tako lepe uspehe. Nekako na eno stran ga je vleklo, da sem se bil že ustrašil, da ga je mogoče kaj potolklo. Poseže v žep in pravi: "Tu imaš, pa šepi!" Vse je kar nekam zamazelo po mojem životu, ko sem šel in ko sem končal, mu rečem: "Pet sto dolarjev?" Tako je, mi pritrđi. In ko mi izroči potrđilno knjižico, pa vidim potrđilo na moža z imenom Peter Lustrik.

Sedaj pa, ko to veselo novico objavljam, mi manjka besed, besed, s katerimi bi se mogel zadostno zahvaliti temu možu, ki je pravi Samarijan modernega časa. To je že druga tako velika vsota, katero sta nam podarila Mr. in Mrs. Peter Lustrik. Obema želim in to v imenu trpečnega naroda v stari domovini, naj vama bo sreča mila in naj vaju blagoslov Vsemogočnega spremlja vse do konca dni vajinega vzornega življenja. Pozdrav,

Joseph Okorn,
blagajnik št. 2 JPO-SS**Med in bolezen**

Kaj vse se razvija iz boleznij mojega križa. Moj iskreni prijatelj, John Dolčič iz Girarda mi piše, kako je zasledoval moje poročilo o boleznij in medu. Nahajal se je za prav istočasno v Lemontu, Ill., kamor je šel po občljubi, da se zahvali, da je bil rešen gotove smrti radi nezgode v tovarni, v kateri bi se bil skoro preselil v nebesa, brez da bi vedel za uro in čas. O tem sem že omenil enkrat poprej.

Mr. Dolčič je velik prijatelj lepih ameriških Brezij v Lemontu. Prav ima, zelo mu čestitam, naj bo na to ponosen! Pustimo to, naj povem kar se tiče medu in zdravljenja. Mi smo že večkrat brali o lemontskem medu, katerega mojster je Father John. Ta lemontski med bo zapisan v zgodovino medarske industrije. Gojenje, te tako važne ustanove čebelarstva, Father John, je poklicen strokovnjak v čebelarstvu, v katerem ima mnogoletne izkušnje ter obdržuje v tem zvezo z vsem čebelarstvom vseh držav. Še ko sem pred več leti zahajal v Lemont, nam je Father John razkazoval inportirane živalice, "matice," ki so bile vpoklane iz več krajev Evrope, kar je dokaz, da je Father John znan po širnem svetu z voditelji čebelarstva industrije in z vsem kar je za to ustanovo najmodernejša za izboljšanje. Res, občasno je vredno že opazovati tega umetnika, ki je s čel-

camo čisto poznan in prijaznen. On ima zelo hude in sovražne živalice za druge, če se približajo k panju, toda, on sam pa gre pred panje in se s čebelicami lepo pogovarja, one mu pa igrajo muziko okrog ušes. Sam nam je povedal, da se ni treba bati čebelnega pika, pravi da je zelo dobra medicina (sam pri sebi sem si pa mislil, ne maram take medicine). Toda on, ki je vedno pri njih se znjimi prav po domače razume, je pač poklican za vzgojo teh blagih živalic.

Naj navedem par odstavkov iz pisma, ki ga mi je pisal Mr. Dolčič iz Girarda glede čebelarstva ustanove v Lemontu. Zeleti je, da bi se ljudje povsod seznanili s tem možem, ki je posvetil že toliko let čebelarstvu, ki je pripomoglo lemontski ustanovi veliko gmotne koristi in ljudem prišlo kot dobro zdravilo. Lemontski med je tudi pravi med, za to pišem o njem.

Mr. Dolčič piše: "Ko sem čital, kako ste se zdravili z medom, me je vzradostilo radi tega, ker se s tem potrjuje zatrdilo Father Johna, ki sam sprčuje da je med najboljši zdravilo v boleznih. To se da tudi razumeti iz tega, ker bučelice zbirajo med s cvetlic in žlahtnih sadežev, ker vsaka rastlina ima svoje posebno zdravilo. Mr. Dolčič pravi: Father John se ukvarja s čebelarstvom že 37 let in še sedaj v visoki starosti, ker ima do zlata maše še komaj par let, je še ravno tako aktiven in navdušen za večjo povzdič čebelarstva ustanove. V ta namen se bo vršilo zborovanje zastopnikov čebelarstva na hribu v Lemontu, kamor bodo dospeli iz vseh krajev Amerike in Kanade učenjaki, na posvetovanje, kako izboljšati in negovati čebelarstvo za večjo korist ljudem in državam.

Mr. Dolčič pravi: "Father John je po božji volji poklican čebelar."

Prav rad priznam izjavo Mr. Dolčiča, ker sem bil sam že večkrat priča, tega tako podjetnega sotrudnika. Nam pa naj bo, kot Slovincem, v čast, da se dobijo tako blagi ljudje, kateri doprinesejo našemu narodu dobro ime in dokaz, da je bistroumnost in pa žrtvovanje naših ljudi prvotno med ostalimi narodi.

Mnogo smo tudi že čitali o profesorju Jagru, ki se je povselpotom čebelarstva na visoko stopinjo pri vladil in dobil toliko priznanja, ter pripomogel do dobrega imena našega naroda.

Taki možje, bi morali biti poznani med nami in o njih bi se moralo bolj obširno pisati v revijah in časopisih, takim čast! Res mal narod smo, toda, imamo velike kakoršne so priložnosti, da jih morajo priznati tudi veliki narodi in države. Le ponosni bodimo, tak narod bo živ!

Hvala Mr. Dolčiču, ki me je spomnil na vse to. Ampak, Mr. Dolčič, nikoli ne smete biti v hiši brez medu, moj križ je bil s tem ozdravljen.

Anton Grdina.

Nove primorske žrtve za svobodo

"Bazovica" v aprilu t. l. — 16. aprila 1944 je prusijaška soldatesak pomorila na Opčin pri Trstu 605 slovenskih ljudi. Ta strašna vest o novem množstvenem pokolju tevtonskih krvolokov je gotovo do dna srca pretresla vso slovensko in jugoslovansko javnost doma in v inozemstvu. Tudi ta zločin prusijaške zveri, ki se ranjena na smrt, poskuša še v zadnjih vzdihljajih maščevati za smrtne poraze na vzhodnem bojišču, ne bo ukrotila slovenske volje po borbi za svobodo. Ogabni prusijaški zločini bodo samo še podžgali slovenske bojovnike k novim podvigom in utrdili odločnost po popolnem iztrebljenju prusijaškega barbarstva plemena za vse večne čase. SLAVA SLOVENSKIM JUNAČKOM IN MUČENIKOM!

Domača fronta**Racijoniranje benzina**

Osebnih avtomobilov v Združenih državah dobivajo sedaj samo 43 procentov benzina, ki so ga porabili 1941, po najnovejšem poročilu Uprave za benzin v vojni, je oznanil Ralph K. Davies, Deputy Petroleum Administrator.

Prebivalci vzhodne Sibirije v amurski oblasti uporabljajo za okna ribje kože mesto stekla. Kožo neke posebne ribe vestransko preparirajo, tako da postane polagoma prozorna kakor steklo.

Če verjamate al' pa ne

Tako si je torej prefrigorant Leo zamislil propagando, ki naj bi mu preptentala kučo s tako lahko, kot bi bil blagodejni dežek mesto vode pristna PBS barva, ki bi jo rosil po stenah in zlebovih. Dobil je v roke našega Franceta, ga peljal k "jaslin" in ga povabil na njegovo dobro bloko sree:

"France, poslušaj ti mene!"
"Kaj te ne poslušam, kaj se pa vjeđaš, govori, pa je!" je govoril uradni zapisnik iz Francetovih ust, ki ne trpi ukazovanja odkar je odpravljena tlaka.

"Le mirno kri, France, saj me bo nič hudega, samo nekaj zelnih pametnih nasvetov bi ti rad dal, ker sva ravno skupaj. Bartender, natoči še enega Francetovog!"

"Ako mi imaš kaj važnega povedati, ne hiti s pijačo, ker bi se lahko primerilo, da bi te prišel jutri vprašat, če sva bila danes skupaj. Boljše je, da se najprej oddahneš in izgovoriš tisto, kar se ti je vsedlo na sree."

"Orajt, pa bom! Kakor ti je znano, imam jaz tam na Debevcu čevlji farmi nekako kempo."
"Če mi nimaš nič drugega povedati kot to, o čemer čvkačo za vrbati po vsej Ameriki, odkar jo je vzel v roke naš Jack, potem sva že opravila," se razhudel France, naglo spi je in hoče delat, mov.

"Tok počakaj no, da ti vse povem. Bartender, pripravi Francetu še enega. Vidiš, kakšen četu se enega. Vidiš, kakšen četu, ki si tak nepočakne. Kako naj, naj povem nekaj o kempu, če mi vzamem kempo v usta?"

"Ha-ha-ha, ta je pa dober! Kushlan nosi kempo v ustih! Saj je morda prav zato ves navdušen, na," hiti France takos navdušen, da jo je tako lepo izpeljal.

"Na, zdaj si pa prav tisto zini, kar sem imel jaz v mislih," mu pojasnjuje Kushlan. "Moja kempa pa namreč potrebuje nove oblake ali barve. Saj ne misliš, da bogvaruj, da bi jo bili v poltino, ki ogulili, ko ste bili tam z mojimi. Vreme in čas sta jo morda oluščila, zato sem oni dan, kemp sem si jo ogledoval, rekel sem si: Leo, kempo bo treba kempat!"

"Vidiš, Leo," poprime Francet, "tudi jaz pravim tako in ti ne ravnosti in brez ovinkov rečem, kar spentaj jo, kdo, za zlomka kar brani? Kaj nismo v frej kot tri? K Jimu Šepicu stopi na PBS barvo, ki je menda najboljša ša na svetu, dobi kje kak primerek in pripraven penzel, ali Debevc ti bo posodil lojtro, ali vno jo kar vzemi, pa lepo začni barvanjem. V par središčah po dne in v par sobotah, pa boš gotov in ti še delavcev ne bo treba najemati in plačevati."

"Lepe so te besede, France, v dno srca so me ganile. Vendar z vsem, kar si mi svetoval, se polnoma ne strinjam. V nekem imaš prav, v nekem pa ne. Bartender, prinesi Francetu še enega, potem ti bom pa povedal, kako sem si barvanje moje kempo zamislil jaz."

O načrtu bomo govorili prihodnjič, pustimo fanta, naj jih miru predihata še en par, pa sta jih že potrebna, ali ne.

Žrtev spovedne molčečnosti

Josep Spilman S. J.

Toda župan je bil že prijel za ključavnicu in pahne vrata, da bi mahoma odpro. Bleda luč svetilke za trenutek obsveti župnišče; ali precej nato ugasne luč svetilke, ki je bila na stropu. Sedaj se čujejo glasovi od hodnika sem in takoj nato je bila videti svetilka. Trenutek nato stoji žandarm že na presledku stopnic in posveti v shrambo. Razločno je bilo videti mrtvaški prt, izpod katerega so mogle noge ženske. Poleg prta pa je mirno klečal in molil abbe Montmoulin. Vsi drugi od strahu glasno vzdikajo in osupnejo. Sedaj ni bilo več mogoče dvomiti, gospa Blanchard je bila žrtev morilca! Kar so videli preje, ko je hipoma ugasnila svetilka, bi bilo na vse zadnje le lahko igra razgrete domišljije, ki je samo slutila, da leži pod črnim prtom mrtvo truplo.

"Dajte meni svetilko," pravi župan žandarmu, ko se je po veliki razburjenosti deloma vrnil mir med družbo. "Oprezno privzdignite malo mrtvaški prt, tako da ne pride nobena stvar iz svojega prostora."

Žandarm torej privzdigne prt toliko visoko, da je bilo videti lica in gorenji del trupla. Višnjevskasti obraz in pa ostekle oči ranjke oplašijo gledalce.

"Zadavljena je," vzdikne župan.

"Zabodena je," pravi žandarm in pokaže na krvavo obleko in krvavi potok, v katerem je ležala.

"Ni dvoma, da je mrtva?" vpraša notar.

"Mrzla in trda," odvrne žandarm.

"Poznate svojo gospo sestro?" vpraša župan občinskega pisarja.

"Žal, le predobro! Ali prošim pokrite truplo. Pogleda ne morem več prenašati."

"Da, pokrite!" kliče krčmar, in se obrne v stran. V sanjah jo bojem moral gledati. Če bi bil vedel, da nas čaka tu tak strašen prizor, ne bi bil nikoli šel z vami."

"Se trenutki!" pravi župan žandarmu, ki je zopet hotel odeti mrtvo s prtom.

Potem se obrne k župniku, ki je še vedno klečal poleg mrtve ženske in ga vpraša ostro: "Kaj pa vi pravite na ta strašni prigodek, gospod župnik?"

"Jaz molim za umorjeno in za morilca."

"Hm —, in kdo je pač morilec?"

"Jaz ne vem. Pač ne boste mene —?"

"Nikakega mnenja še nisem izrazil. Toda sum, ki se mora vsiliti, tudi vam ni prizanesel, kot se pozna iz vašega odgovora. Vsekako se boste morali odgovarjati pred preiskovalnim sodnikom. Moja dolžnost je, da takoj sporočim na policijo v Aix. Gospod župnik, sledili nam boste v svojo sobo. — Žandarm, truplo pazno pokrite, da se ne bo nič premaknilo iz svojega ležišča. Gospodje lahko spričajo, da nismo nič premaknili? Dobro žandarm, ostanite tu in čujte pri truplu. — Gospod krčmar, vi boste pa gotovo storili malo uslugo in oddali na pošto službeni telegram, ki vam ga takoj napišem. Oddati ga morate takoj."

Žandarm pripomni, da bi sicer lahko njega drugje uporabili in župan se vjema v njegovim nasvetom. Zaklenili so torej vrata, župan vzame ključ seboj in vsi gredo molče po višjastih stopnicah skozi molitvenico in po hodniku dalje v župnikovo sobo. Ko abbe Montmoulin prestopi v molitvenico, bolestno pogleda na cerkveni kor. Slutil je, da sem ne bode več; ali potolažil ga je misel na pričujočnost Jezusa Kristusa v tabernakeljnu in dala mu je nove moči v ti strašni uri.

Očelova krivda

Povest. Spisal F.

(Nadaljevanje)

Nekdaj se mu sanja, da ga tirajo na morišče. Bil je krasen poleten večer, jasno in čisto je bilo nebo in nebroj zvezdic je lesketalo na nebesnem oboku, ko ga privede šest voljakov z nasajenimi bajoneti, dva spredaj, dva zadaj, eden na desni, drugi na levi strani, iz jetnišnice pod mlo nebo. In to nebo se mu zdi nocoj lepo kot še nikoli. Oko noče od teh bajnih, čarobnih zvezd, te srebrno čiste lune, katerih nikoli več gledal ne bode. Kam grem? V temo, v večno temo brez solca, brez zvezd, brez luči! Ustavi se in prosil voljake, naj ga puste nazaj v celico, da bo le še kdaj smel gledati to lepo božje nebo, in naj je zaprt tudi do zadnjega diha. Nemo ga potisnejo voljaki naprej in šibelih nog tava dalje, navkreber, na grad. Kdo mu govori nekaj o Bogu, o Njegovih ljubeznih, o odpustitvi in kesanju? Njemu da bi mogel odpustiti? Nikdar! Mogočna, zgoraj zaokrožena vrata zaskripljejo, in na sredji dvorišča se mu reže nasproti trije kolci, dva navpič, eden počez. Baklje sevojo in obsejajo resne moke, ki stoje naokrog vesal kot mramornati kipi. Od voljakov ga odvede tuj, čudno opravljen mož, ali eden, ali dva ali več, tega ne ve, in ga vodi tja pred te resne moke. Eden izmed njih mu govori nekaj o pravici, ki tirja zadoščeno, duhovnik mu zopet pravi o usmiljenju božjem, a on kleči in prosil te resne moke le za eno leto, za en mesec, vsaj za en dan življenja. Zastonj! Tirajo ga pod one strašne kolce in zave se zopet. — Kje? Grozna tema ga obdaja, od neizmerno dalje se blišči nekaj in hiti proti njemu bliskovito in še nekaj in še in še!

Smo li prosili zastonj? Ne,

"O Bog, o Bog," zaječi in plane s postelje, hoče bežati, butne ob steno in se prebudi iz strašnih sanj. In ravno te sanje so se mu z neizbrisno močjo utisnile v dušo; hodeč jih je presanjal vsaki večer zopet in zopet. Duhovnik, ki je skrbel za dušni blagor jetnikov, ga je nagovarjal k molitvi. Res, molil je, a nebo ni vselej čulo njegovih prošelj, telesno in duševno je hiral, in za gotovo se je zdelo, da štajerc ne prestane prisojenih dvajset let, ampak da bode moral prej dati odgovor večnemu Sodniku...

Narodi so se veselili. Bilo je na predvečer 2. decembra 1888. leta. Po mestih in trgih in vaseh in selih zažari nebroj svetilk, luči in lči. Gore in hribi in griči vzplame v sto in sto kresovih po vsej širni Avstriji. In po razsvitljenih mestnih ulicah in vaških potih se vijo dolge trume ljudstva raznojezičnih narodov in vsi ti, tisoči in milijoni vzdikajo, da odmeva od Krkonošev do Balkana in od Karpatov do vsega besejajočih švicarskih gor: "Bog ohrani, Bog ohrani!"

Naslednje jutro pa hiti milijone srčnih molitev gori pred prestol Najvišjega, tisoče in tisoče kadilnic puhti zahvalo izpred žrtvenikov Njemu, ki je ohranil srečnim narodom po štiridesetletnem vladanju ljubljene, milega, modrega vladarja. Usmiljena in radodarna roka presvitega cesarja, ki je vselej in povsod razsipala narodom knežje darove, ki je lajšala bedo in gorje ponesrečnim in obteženim, ta knežja roka je delila ta dan v znak zahvale Vsemogočnemu brezštevilni darov in milosti po vsej obsežni Avstriji. In tem srčneje in živeje so plamtele naše želje in prošnje kvišku: "Še dolgo vrsto let, Gospod, in še in še!"

Smo li prosili zastonj? Ne,

nebo nas je čulo!

Tudi v temne ječe je zasijal žarek cesarske milosti in odpiral težka vrata njenim nesrečnim prebivalcem. Čez štiri najst dni po tem slovesnem narodnem prazniku pokličejo nekaj jetnikov v vodjevo pisarno; tudi štajerc je med njimi. V popolni uradni opravi jih sprejme vodja in jih nagovori s slovesnim glasom:

"Z najvišjega prestola se je ozrlo oko našega presvitega cesarja in gospoda na vas. Odpuščena vam je nadaljna kazen in v imenu Njega Veličanstva vam javim, da ste prosti. Vi vsi ste se vedli v času zapora pošteno, zato upam, da vas bode prestana kazen varovalna novih prestopkov. Skažite se vredne najvišje milosti!"

Isto popoldne že je korakalo po mestu šest čedno opravljenih mož, katerim bi nihče ne bil sodil da so se zaprla za njimi ravnokar vrata ječe. Išče. Razkropili so se semintja, vsak s svojimi mislimi. Pri odhodu je dobil štajerc izplačanih stoštirindvajset goldinarjev, katere je bil zaslužil v ječi. Kam pa sedaj?

Popoldanji vlak je odšel, z večernim odpeljati se mu ne kaže, ker ima od zadnje železnične postaje poldrugo uro hoda do doma. Da bi pa hodil domu po noči, po noči mimo francoske bukve, — ne! "Odpeljem se jutri zjutraj in ob enajstih sem že doma. Kako je neki tam? Dolgo nisem dobil pisma, zadnjič tedaj, ko mi je Mlinar pisal, da je dal otroka služiti nekam na Korosko; kako se jima godi in kakšna sta?"

(Dalje prihodnjič)

Iz zgodovine poletnega časa

Ideja poletnega časa je vzklila že v glavi Benjamin Franklina, ki je pet let pred francosko revolucijo predlagal, naj bi začeli dan eno uro prej. Ob tej priliki je izračunal, da bi samo mesto Pariz s tem ukrepom prištedilo vsako leto 100 milijonov frankov za razsvetljavo. Uspeh njegovega predloga je bil ta, da so se mu smejali. Šele leta 1892. so v Južni Afriki poleti pomaknili uro za 16 in leta 1903. pa za nadaljnih 30 minut naprej.

Mesto Cincinnati je leta 1909. tvegalo preskok cele ure. V Nemčiji je neki profesor Engel izdal takrat brošuro, v kateri se je zavzemal za uvedbo poletnega časa. Leta 1915. je predložilo nemškemu državnemu zboru 120 vodilnih politikov, gospodarstvenikov in pisateljev takšno zahtevo, naslednje leto se je zavzel zanjo spet neki opekar. Imel je uspeh, čeprav je neki bavarski poslanec ugovarjal, da se krave zavoljo uvedbe časa vendarle ne bodo dale molsti eno uro prej. Dne 1. maja 1916. so poletni čas uvedli v Nemčiji in Avstriji, kmalu potem so jima sledile tudi antantne države, ki so poletni čas obdržale tudi v povojnih letih.

Rudnik soli — nahajališče petroleja

Dragoceno zemeljsko olje, proizvod, ki obvladuje danes ves svet, je eden najmlajših zemeljskih zakladov, ki se je človeštvo najpozneje seznanilo z njimi ter jih začelo izkoriščati. Sicer vemo iz zgodovine, da so ga tu in tam vporabljali že v starem veku in o severnoameriških Indijancih pravijo, da so ga poznali že v pradavnih časih, toda industrialno izkoriščanje petroleja šteje komaj 105 let.

Spomladi leta 1839. si je neki Samuel Kier v Pensilvaniji pridobil koncesijo za izkoriščanje nekega rudnika soli. V rovih, ki jih je dal tam izkopati, je odkril masno, lahko gorljivo tekočino. Ne da bi radi tega zanebral svojo sol, je dal tekočino polniti v steklenice in jih je potem prodajal kot novovrstno in praktično svetilo.

Neki Drake iz New Yorka, ki se je mudil mimogrede v Pensilvaniji, je kupil takšno steklenico in tekočina ga je navdušila. Razumel je, da bi bilo z njo mogoče delati velikopotezne kupčije. Pridobil si je koncesijo in pričel v avgustu istega leta z vrtnalnimi deli. Pozimi leta 1839-40, torej pred 105 leti, so napeljali prvi sistematično pridobljeni petroleji v pripravljene tanke. Iz teh primitivnih pensilvanskih vrtnalnih stolpov in petrolejskih tankov se je razvila današnja mogočna petrolejska industrija.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

MALI OGLASI

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje 4 sobe, zgorej, furnez in vse lepo urejeno. Nahaja se na 436 E. 158. St. Vprašajte na 18900 Chicasaw Ave. ali pokličite do 2 popoldne KE 3135. (152)

Lepa hiša v Collinwoodu

Za 2 družini, 4 in 4 sobe, parna gorkota, dvojna garaža, lep lot, blizu Grovewood. Za nadaljne informacije se zglasite pri

J. Knific

740 E. 185. St. nasproti Muskoka IV 7540 ali KE 0288 (151)

Stanovanje iščejo

Radi bi stanovanje 7 do 8 sob, najraje hišo samo zase, po zmernej najemninji. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče ENDicott 6377. (152)

Peč naprodaj

Proda se peč na petrolej, na 3 rinke; nova je stala \$65, zdaj se proda za \$12. Vprašajte po 4 uri na 23050 Ivan Ave., Euclid, Ohio. (150)

Rodney Adams Heating Service

Dajte si osnažiti svoj furnez zdaj. Mi popravljamo in zacementiramo furneze. Imamo delo za vseh vrst furneze.

Instaliramo tudi nove furneze ter instaliramo pihalnike (blowers). Instaliramo termostate na furneze za premog ali plin.

Ekspertna postrežba na vseh vrst opreme.

KE 5461

21601 Westport Ave. (June 20, 21, 22, 26, 27, 28)

Ledenica naprodaj

Proda se ledenica, v katero se lahko dené 50 funtov ledu. Vprašajte na 1193 E. 61. St. (150)

Ako iščete

dobrega popravilca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje. Cene zmerne in fino delo.

FRANK MARZLIKAR

76731 St. Clair Ave. (Tues. x)

Hiša naprodaj

6 sob, 3 spalnice, na 18851 Renwood Ave. v Euclidu, blizu 185. ceste. (Jun. 24, 27, 29)

10% SAVED NOW OR 100% TAKEN BY THE AXIS LATER!

BUY WAR BONDS

DELO DOBIJO

Moške in ženske splešna tovarniška

delo

se potrebuje za

6 dni v tednu
48 ur dela na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo državljanstva. Nobena starost ni omejena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(x)

Oskrbnice

Poln čas

5:30 zvečer do 1:40 zjutraj

Šest noči na teden

V mestu

750 Huron Rd.

ali

700 Prospect Ave.

Plača \$31.20 na teden

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne prijavite.

Zahteva se dokaz o

državljanstvu

Urad za najemanje odprt:

8 zjutraj do 5 zvečer dnevno

razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

700 Prospect, soba 901

LATHE OPERATORJI

in učenci

INSPEKTORJI

Plača od kosa

52 ur na teden

MAŠINSKI OPERATORJI

in učenci

PREVAŽALCI S TRUKI

Plača od kosa

in visoka plača od ure

Ohio Piston Co.

5340 Hamilton Ave.

(153)

4 ženske

potrebujemo

3 za lahko delo in inspekcijo v

livarni

1 za učenje varjenja

Dnevno delo

6 dni na teden

Dobra plača od ure

Zglasite se v

West Steel Casting Co.

805 E. 70. St.

blizu St. Clair Ave.

(152)

Pomagači pri kladivih

Flat Die

Plača od ure

The Machinery Forging Co.

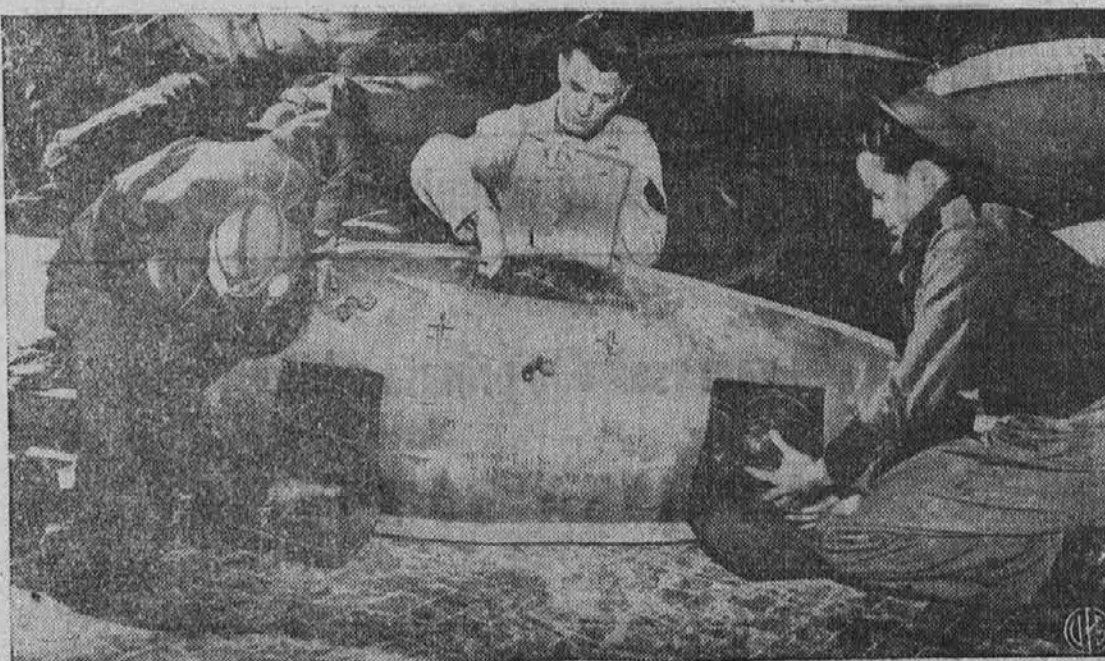
5450 Hamilton Ave.

(152)

CAN DO!

"We've got to have all the fats and oils we can get—and more," says the War Food Administration of the Department of Agriculture, and American women respond. Here, Mrs. Charles E. Zimmerman, of Nutley, N. J., turns a can of used fat over to meat dealer Richard Hendricks, while Lloyd Wean, fat collector, stands ready to speed it on its way to war and essential civilian industries. This makes the 2,000,000th pound of used cooking fat that Swift & Co., have collected in that community.

Na ta način dobivajo parašutarji, ki so se spustili na zemljo za sovražnikovim hrbtom, svo potrebno hrano. Kot nam kaže slika, vojaki vso hrano, ki je v obliki D in K rancij dobro zavijejo in potem vse zlože v posebne tanke, ki jih potem iz bombnikov spuste na zemljo četam na sovražnikovem ozemlju.

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"Hm, no, no, tukaj se nahaja neka deklica," pripomni Jefferson na to, "pustiti hočem deklico sem pripeljati, da jo bodele videli, ali je vaša prava hčerka ali ne. Hm — kako se imenuje vaša hčerka?"

"Elizabeth Mylord, Elizabetha Robin," odgovori starka, medtem pa Jim sobo zapusti.

"In kako stara je vaša hčerka?"

"Devetnajst let, proč Mylord, kmalu bode dvajset. Ah, ona je bila grozno lepa, mlada in lepe vitke rasti kot jelka, in njene krasne lase so bile čisto zlate! Jaz sem bila ponosna na mojega ljubljene- ga otroka Mylord, ali sedaj sem postala nesrečna in zapuščenca!"

Zunaj se slišijo bližajoči koraki.

Vrata so se odprla. Črni Jim pusti Elizabetho vstopiti v sobo.

Stara babura Mab Robin se ozre naokoli. V tem trenutku pa tleskne z zamazanimi rokami skupaj.

"Ona je! Moja hčerka Elizabetha je!" kriči ona, "o, moj bog Elizabetha!"

Mirovni sodnik Jefferson gleda mirno ta prizor, kateri se je odigral pred njegovimi očmi.

Elizabetha obstoji kot prikovana v verige in gleda začudena staro baburo Mab Robin, katera se ji približa s posilnimi solzami v očeh.

"Vi se motite, dobra gospa," reče ona, "jaz vas ne poznam. Jaz vaš vidim danes prvič v svojem življenju!"

"Ti me ne poznaš? Ti me nečeš poznati?" vpije starka, "o, moj bog, kaj se je zgodilo z mojim prej tako dobrim otrokom! Sramota in zaničevanje tebi, da ti tvoje lastne matere, katere te je iz plenice vzgojila, zatajiti hočeš! O, ta bolečina! Oh, ta me spravi v prerani hladni grob!"

"Natančno pogledajte me," obrne sedaj Elizabetha proti nji, katera pa krčevito roki vije, "jaz nisem vaša hčer! Jaz sem hčer Johna Grahama! Moji starši so že mrtvi. Vas pa nisem še nikoli videla!"

"Ste slišali Mylord? Vsi mi se me, ste slišali?" se obrne stara Mab Robin proti mirovnemu sodniku Jeffersonu, "jaz ljubim še vedno mojega izgubljenega otroka!"

"Vi pripoznate torej, da je ta tukaj navzoča oseba vaša hčerka Elizabetha?" vpraša Jefferson mirovni sodnik.

"Ona je Mylord! Jaz vam rečem ona je!" se dere zvita starka.

"In kaj porečete vi k temu?" vpraša sedaj mirovni sodnik Elizabetho. "Hočete še vedno pri ti trditvi ostati, da ste Elizabetha Graham? Vidite to staro ženo stokati! Pojdite skupaj! Poljubite se in pripoznajte resnico!"

"Nikoli zaupije Elizabetha!" "Jaz ne poznam te stare gospe," reče Elizabetha resno, "toda mirno, 'jaz nisem nikdar bila in nikdar ne bom nje- na hčer!'"

"Oh ta otrok! se pritožuje vdova Robin. 'Jaz že vem zakaj me zatajuje Mylord, ona me mara iti z menoj!'"

"Jaz vam jo tudi kar v tem trenutku ne morem oddati, najprvo mora cela preiskava priti do konca," reče mirovni sodnik popolnoma mirno, "ona mora za sedaj še tukaj ostati. Mogoče se bode kaj premislila, ko bode zopet sama v svoji celici, mogoče pa je tudi,

da bode odprto povedala, da nas hoče vse za nos voditi."

"Ne računajte na drugo izpoved Mr. Jeffersona!" odgovori Elizabetha resno in odločno. "Kajti jaz nisem dotična, za katero me drži ta stara revna gospa, jaz sem Elizabetha Wilson, ko se Sir Edward nazaj povrne, me bode takoj izpoznal, da sem njegova prava žena!"

"Kaj govori ona? da je Elizabetha Wilson? Tistega bogatca Wilsona žena?" zavpije vsa raz sebe stara Mab Robin. "Bodi nebu potoženo, take misli ima vedno! Ona ima vedno samo take lahkotne misli v svoji glavi! Bilo ji je vse preravno in prezamazano pri meni, radi tega mi je utekla."

"Vi ste povedali vaše mnenje, vse drugo bodele slišali, vdova Robin, in zamorete zopet oditi nazaj na Mount City —," reče mirovni sodnik Jefferson z mirnim glasom.

"In Elizabetha?" vpraša starka radovedno.

"Ona ostane še nadalje tukaj. Vi bodele sami prevideli, da nepravilno govorjenje in krivo odgovarjanje, ne sme brez kazni ostati," pripoveduje mirovni sodnik.

"Oh, moram zopet sama na Mount City nazaj? kako je hudo če pomislim!"

"Jaz vas bodem že po končani obravnavi poklicati pustil, da bodele vaša hčerka v oskrbo sprejeli."

Starka prične jamrati in tarnati.

Jefferson je namignil Jimu, naj zopet odvede Elizabetho v njene prostore nazaj, da tam pričaka nadaljnjega povelja. Elizabetha se je rade volje uklonila. Zapustila je z Jimom uradno sobo mirovnega sodnika Jeffersona.

Nato odpusti tudi staro vdovo Robin, da zamore svojo pot nastopiti nazaj na Mount City.

Črni Jim pelje Elizabetho v temno celico v ozadju, katere okno je bilo zamreženo z železnimi drogovi tako, da dotična oseba katera je prišla v ta zapor ni mogla misliti na kak beg.

Medtem je nastal večer in zunanja nočna tema je povzročila še večjo temo v ti samotni dolgočasni celici.

"Le pojdite noter, Elizabetha Robin," jo opominja Jim, "tukaj vam bode že v glavo prišlo, da bodele priznali resnico."

Elizabetha ni nič odgovorila. Vstopila je v temno celico, v kateri se je nahajala napol gnila vreča nekoliko s slamo napolnjena, en stari stol in ena od črvov izjedena miza.

Jim zapre vrata prav previdno in se nato odstrani.

Sedaj je bila Elizabetha zopet sama. Ona je stala v sredini te temne celice, kakor okamenena. Celi dogodljaj ji še enkrat stopi pred oči. Ta nesreča, katero je doživela, se je z vsilo silo prikovala v nji. Samo ena misel, katera jo neprestano vposluje, samo ena želja, samo ena zahteva napolnjuje njo — njen malčček, njen otročiček, nahajal se je v Wilson Castle v oskrbi strašnega Jozuata — Elizabetha hoče za vsako ceno zopet dobiti svojega otroka nazaj!

Ali ni sedaj jetnica? Ji ne stoji ena dolga, težka preiskava nasproti? In Edward se še vedno ne povrne nazaj, bil je v San Franciscu. In njen mali ljubček. Tom se nahaja v rokah grozovtiev.

Elizabetha si zakrije v obupnosti s tresočimi rokami svoj

bledi in žalostni obraz.

Takoj stoji dolgo časa nepremično tukaj — ona občuti da jo še hudi in grozni boj čaka.

Nato se vrne skozi zamreženo okno nekoliko blede lunine svetlobe v celico.

Elizabetha stopi k oknu, da trenutno pogleda proti zvezdnatemu nebu navzgor.

Nato opazi ona, da se na njeni desni strani v bližini okna neka mala, globoko v debelo steno vsekana vrata nahajajo in ona se domisli, da jih je že opazila prej, in da ta vrata vodijo gotovo na kak skrivnosten način do kakega izhoda.

Ta slaba svitloba, katera je skozi okno prihajala ji je pomagala, da je zamogla Elizabetha vse naokoli bolj natančno videti.

Nepričakovano jo prešine misel, napraviti poizkus, če je na kak način mogoče te vrata odpreti.

Ona stopi v razpoko do vrat. Na vrstih se je nahajal neki stari rijasti rigel. Z vsa močjo, kar jo je zamogla dati poizkusi Elizabetha ta rigel od vrat odstraniti.

Po dolgem mučenju, se ji je vendar posrečilo, da je odprla vrata.

Jim je bil prepričan, da so ta vrata v skalnati razpoki vedno dobro zapahnjena in niti na misel mu ni prišlo, da bi se šel prepričati, so li res dobro zapahnjena.

Nepričakovano upanje zasilje Elizabethi iz njenih oči.

Ona je ustopila v temni hodnik tega velikega poslopja od mirovnega sodnika, in napravi poizkus dognati, kam se ta hodnik razprošira.

Bilo ni v bližini nobenega človeka videti ne slišati.

Nepotrpežljivo in v bojznosti hiti Elizabetha vedno dalje naprej in doseže ena visoka in široka vrata, katera pa so bila samo prislonežena.

Odpre jih previdno in brez vsakega šuma.

Ona je zagledala pred seboj veliko dvorišče.

Tudi tukaj ji ne stopi nobeden v napotje.

Hitro odločena hiti na prosto. Ona hiti dalje. Zunaj je bilo precej svetlo, tako so lahko vse naokoli dobro izpoznali in razločili.

Nato zapazi v visokem plotu, kateri je objemal naokrog celo dvorišče, zopet velika vrata.

ta.

Elizabetha se napoti k njim. Vrata so bila samo z velikim zapahom zapahnjena. Elizabetha potisne sedaj tudi ta zapah previdno nazaj in vrata so se dala natiho odpreti.

Zunaj je vodila neka ozka cesta mimo.

Elizabetha globoko vzdahne in stopi skozi odprta vrata na neobljudeno ozko cesto.

Bila je prosta, popolnoma prosta! Sedaj je zamogla zopet svoji koperneči želji slediti nemoteno dalje!

Wilson City ni bil velik. Elizabetha je poznala natanko ta okraj; radi tega se je ogibala obljubljenih ulic, da bi jo kdo ne spoznal in vpotrebljala je samo zapuščene neobljudene ulice, s željo, da bi zamogla kolikor prej Wilson City zapustiti.

Končno zapusti cesto in se obrne na neko široko pot, katera je vodila na Wilson Castle.

Hoče li Elizabetha še enkrat poizkusiti, sree starega Noe Wilsona omehčati, očeta Edwardovega na svojo roko pridobiti? Se li ne boji Jozuata, kateri je bil v Wilson Castle, pred njenim smrtnim sovražnikom, če bi jo ta zagledal, jo brez vsmiljenja pusti gotovo zopet prijeti?

Neka predzna odločitev se jo polasti.

Po kratkem času se približuje velikemu, krasnemu poslopju srebrnega kralja.

Velika množina oken, od spodaj in zgoraj je bila razsvitljena.

Elizabetha stopi, ko doseže hišo na stopnice, katere so vodile na balkon, kateri je bil teman in popolnoma prazen.

S tega balkona vodile so nekaka steklena vrata v dvorano, katera pa je bila tudi popolnoma temna, in Elizabetha se je smela zanesti, da se v tej večerni uri nobeden v nji ne nahaja.

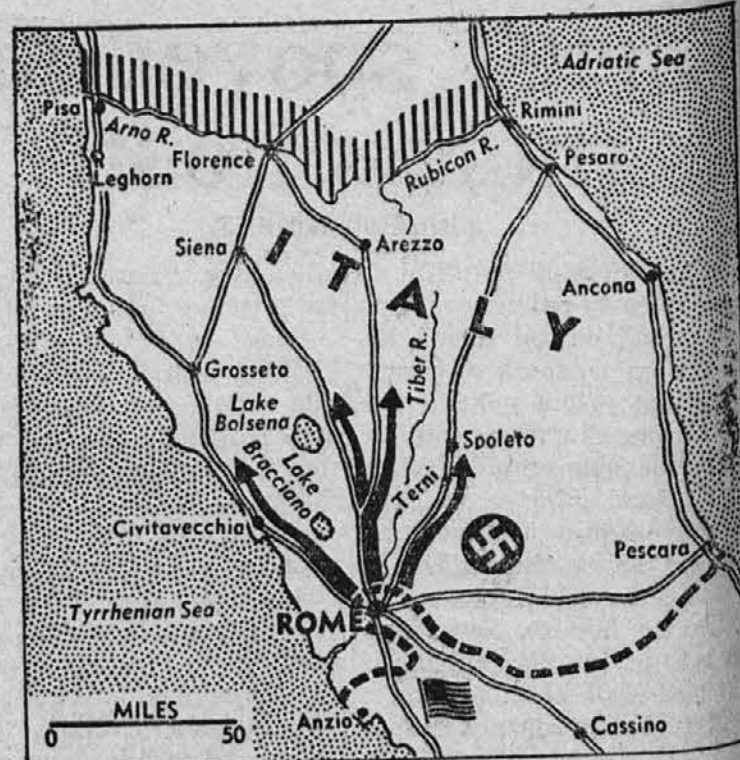
Steklena vrata niso bila zapahnjena.

Elizabetha prekorači to veliko in krasno dvorano. Njene stopinje ne delajo nobenega ropota po finih preprogah.

Kmalu nato doseže ona vrata, katera so vodila v notranjščino Wilson Castle. Tudi te so bile nezapahnjene. Elizabetha jih odpre in vstopi v razsvitljeni in s preprogami pregrnjeni hodnik.

Vse naokoli diši po parfumu, bogastvu in razkošju — ta pritisk se je vlegel na prsa te uboge revice, katera se je v temu prostoru počutila nesrečna in strašno boječa.

(Dalje prihodnjič.)

Nemci na umiku v Italiji. — Med tem, ko zavezniška armada napada Nemce v Franciji, pa jih njihovi tovariši neprestano pade pred seboj v Italiji, kjer je 10. in 14. nemška armada vsak dan bolj tepena. Zgornji zemljevid nam kaže, do kje so se Nemci umaknili, kjer si sedaj nameravajo utrditi svojo obrambno linijo ob Arno in Rubicon rekah.

V FOR FIVE AND V FOR VICTORY

D. R. Fitzpatrick—St. Louis Post-Dispatch

NOVICE-- z vsega sveta

NOVICE-- ki jih potrebujete

NOVICE-- ki jih dobite še sveže

NOVICE-- popolnoma nepristranske

NOVICE-- kolikor mogoče originalne

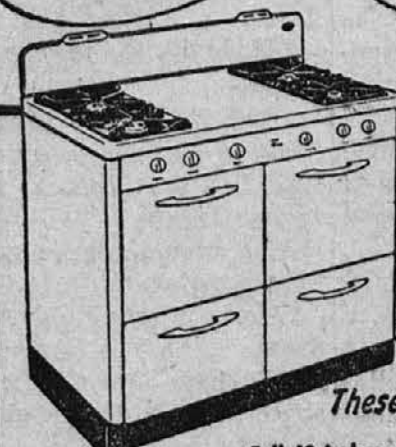
NOVICE-- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

AMERIŠKA DOMOVINA

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

Ready FOR YOU Now!

Here's the gas range you've been waiting for... not an ounce of substitute materials or parts.

Check These Grand Features!

Full 40 inches wide • 18 inch oven to hold your largest roaster • No-Stoop High Broiler that rolls out of the heat zone • 2 big, useable, storage drawers • Giant burner • 4 simmer burners • Flush-to-floor; Flush-to-wall.

Grand \$149.95 GAS RANGES

AVAILABLE FOR USE WITH ANY KIND OF GAS

Imamo tudi druge vrste peči od

59.95

naprej

Mi vam pomagamo izpolniti prošnjo za novo kuhinjsko peč

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Avenue

JOHN SUSNIK

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamci Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 51. leto

Članstvo 39,200 Premoženje \$5,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 128.43%

Če hoče dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštini in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI.

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, po-trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.